ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥΔΡΑΧ. ΜΙΑ — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 874

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΡΙΤΗ
22
ΜΑΪΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 4 Λ. 12 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 31
ΒΑΣΙΛΙΣΚΟΥ ΜΑΡΤ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 29.3 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 17.8 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΟΛΙΓΗ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ Δ'ΑΦ. ΑΣΘ. ΟΝΙΟΝ
Β. ΑΣΘ ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΓΑΛ ΟΝΙΟΝ ΟΛ. ΤΕΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 758.4

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ
ΑΛΛΗΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ
ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ
ΠΑΡΑΜΕΝΩΝ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΝΤΑΥΘΑ ΘΑ ΕΞΕΛΘΗ ΕΙΣ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν γενομένην χθὲς τὴν ἐσπέραν «τελικὴν» ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ συνεδρίασιν ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην—περὶ ἧς γράφομεν ἄλλαχοῦ—ἐγνώσθησαν τὴν ἀκόλουθοι ἐκ ἐγκύρου πηγῆς αἱ ἐξῆς πληροφορίαι:

Ἡ γενομένη βολιδοσκόπησις ἀφεώρα μᾶλλον τὴν στάσιν ἣν ὁποίαν πρόκειται νὰ τηρήσῃ ὁ κ. Καφαντάρης μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον. Κατὰ τὰς ἐκ τῆς ἰδίας πηγῆς πληροφορίας, ἀνεξαρτήτως τῆς θετικῆς ἢ ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως,—ἡ ὁποία, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ γράφομεν, φαίνεται ὅτι δὲν ὑπῆρξεν ἀρνητική — θεωρεῖται μᾶλλον βέβαιον ὅτι ἀγόμεθα θετικῶς πρὸς Κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον. Ἄλλως τε, εἶνε γεγονὸς ὅτι πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἀνελήφθησαν ἀπὸ χθὲς ἠμιεπίσημοι βολιδοσκοπήσεις, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων θὰ γνωσθῇ ἐντὸς τῆς πρωΐας.

Ὁ κ. Βενιζέλος, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, πρὸν καταλήξῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως σχηματίσῃ Κυβέρνησιν ἀποκλειστικῶς δημοκρατικήν, ἀποβλέπει κατ' ἀρχὴν εἰς Κυβέρνησιν εὐρυτέρας συνεργασίας διὰ τῆς συμμετοχῆς πολιτικῶν στοιχείων ἀνεξαρτήτων. Συγκεκριμένως, ἀνεφέροντο τὰ ὀνόματα τῶν κ.κ. Ζαβιτσιάνου καὶ Φ. Δραγούμη, τὴν συμμετοχὴν τῶν ὁποίων ἐπιδιώκει ὁ κ. Βενιζέλος. Καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου δὲν εἶνε γνωστὸν ποίαν στάσιν θὰ τηρήσῃ. Ὡς πρὸς τὸν κ. Φ. Δραγούμην, θεωρεῖται προεξοφλημένη ἡ ἄρνησίς του.

Ἡ νέα Κυβέρνησις θὰ προβῇ, καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας, εἰς τὴν ἄμεσον διάλυσιν τῆς Βουλῆς. Ἐνδεικτικὴ εἶνε σχετικὴ ἀνακοίνωσις προσώπου δυναμένου νὰ γνωρίζῃ τὰς σκέψεις τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θὰ ἐνεργηθοῦν ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου.

Ὁ κ. Βενιζέλος, κατὰ τὰς ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς πληροφορίας, δὲν θὰ πραγματοποιήσῃ τὸ εἰς Εὐρώπην ταξείδιον, ὅπως ἀρχικῶς εἶχεν ἀποφασίσει, ἀλλὰ θὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα, ἀναλαμβάνων ἀμέσως προεκλογικὴν περιοδείαν. Τοῦτο ἐξαγγέλλεται ὡς ἀπόφασίς του ὁριστική.

ΑΛΛΗ ΚΑΜΠΑΝΑ, ΑΛΛΟΣ ΗΧΟΣ
ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ
ΜΕΡΟΣ Α'—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2ον Η ΕΛΛΑΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΕΥΡΗ ΤΗΝ ΘΕΣΙΝ ΤΗΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ.—Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΗΝ ΣΥΝΘΗΚΗΝ.—ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΪΖΕΡ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ.—Η ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.—ΑΚΑΡΠΟΙ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.—Η ΑΙΦΝΙΔΙΑ ΜΕΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ.—ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΑΝΕΥ ΟΡΩΝ.—Ο κ. ΣΤΡΕΪΤ ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ.—Η ΠΡΩΤΗ ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ. — ΕΞΑΠΟΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΚΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ.

ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

2ον

Εὐθὺς ὡς ἐπέστρεψα εἰς τὰς Ἀθήνας, περὶ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου, κατέστην ἐνήμερος τῶν ἀπόψεων τῆς Κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεθνῆ κατάστασιν. Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐσκεμμένως ὑιοθέτησε στάσιν οὐδετερότητος. Συμφώνως πρὸς τὴν Ἑλληνοσερβικὴν Συνθήκην συμμαχίας, μόνον ἐν περιπτώσει βουλγαρικῆς ἐπιθέσεως οἱ ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην ὑπεχρεοῦντο νὰ σπεύσουν εἰς βοήθειαν ἀλλήλων.

Ἡ στρατιωτικὴ σύμβασις, ἥτις συνώδευε τὴν συνθήκην, εἶχε συνταχθῇ μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν ἀμοιβαίαν ἄμυναν ἔναντι «ὑποθετικῆς» τρίτης Δυνάμεως. Δεδομένου δμως ὅτι ἡ συμφωνία εἶχεν αὐστηρῶς βαλκανικὸν χαρακτῆρα, ἦτο σαφὲς ὅτι ὁ ὅρος «τρίτη Δύναμις» μόνον τὴν Βουλγαρίαν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐννοῇ. Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Σερβία ἦσαν στερρῶς ἀποφασισμέναι νὰ ἀντιταχθοῦν εἰς πᾶσαν ἐπιθυμίαν τῆς γείτονός των, ὅπως θέσῃ εἰς κίνδυνον τὸ καθεστὼς τὸ καθιδρυθὲν ὑπὸ τῆς Συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου. (1)

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΝΘΗΚΗ

"Οταν, λοιπόν, ἡ Σερβία ἠρώτησε τὴν Ἑλλάδα ἂν θὰ τὴν συνέδραμεν εἰς τὴν μετὰ τῆς Αὐστρίας ρῆξίν της, ὁ κ. Βενιζέλος, μετὰ τὴν δέουσαν μελέτην τῶν ἐκ τῆς Συνθήκης ἀπορρεουσῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων, ἀπήντησεν ὅτι τὸ σύμφωνον δὲν ὑπεχρέωνε τὴν Ἑλλάδα νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τῆς Συμμάχου της καὶ ἐτόνισεν ὅτι ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὴν τῆς Σερβίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προσφάτου κρίσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1914, ὅτε αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐνετάθησαν ἐξ αἰτίας τοῦ ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος τῶν νήσων, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐβολιδοσκόπησε τὴν Σερβικὴν Κυβέρνησιν πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ πόσον ἡ δευτέρα θὰ ἦρχετο εἰς βοήθειαν τῆς Ἑλλάδος ἐν περιπτώσει ἐνόπλου ρήξεως μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὰς βολιδοσκοπήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ Σερβία ἐπεκαλέσθη διαφόρους λόγους διὰ τὴν μὴ συγκατάνευσίν της εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πρότασιν—μεταξὺ δὲ ἄλλων τὴν ἐξάντλησιν τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ καὶ τὸν ἀμυντικὸν χαρακτῆρα τῆς Ἑλληνοσερβικῆς συμμαχίας, τέλος δὲ ὅτι «casus foederis» ἤθελε προκύψει μόνον ἐν περιπτώσει βουλγαρικῆς ἐπεμβάσεως. (2).

Πλὴν τούτου ὅμως, ἄλλοι σημαντικοὶ ὅροι ἐβάρυνον ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς ὑιοθετηθείσης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ συμπραξις τῆς Ἑλλάδος ὡς μόνον ἀποτέλεσμα θὰ εἶχε νὰ ἐνθέσῃ τὴν Θεσσαλονίκην εἰς τὰ εὐρέα ἰμπεριαλιστικὰ σχέδια τῆς Αὐστρίας καὶ εἰς τὴν πλεονεξίαν τῆς Βουλγαρίας καὶ νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν κυριωτέραν ἀνοικτὴν διὰ τὴν Σερβίαν ὁδὸν διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῶν πολεμοφοδίων της. Πρὸς τοὐτοις, ἡ Ἑλλὰς ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν αὐτήν, ἐφ' ὅσον δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποσπάσῃ παρὰ τῆς Ρουμανίας τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι, ἂν ἡ Ἑλλὰς κατήρχετο εἰς βοήθειαν τῆς Σερβίας, ἡ Ρουμανία θὰ ἠμποδίζε τὴν Βουλγαρίαν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον.

Αἱ ἀποφάσεις αὗται, ληφθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Βασιλέως, δεόντως ἀνεκοινώθησαν εἰς τὴν Σερβικὴν Κυβέρνησιν καὶ αὐτοχρόνως ἐκοινοποιήθησαν εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντιπροσώπους τῆς Ἑλλάδος.

Αὐτή, ἐν ὀλίγοις, ἦτο ἡ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ Μεγάλου Πολέμου.

Ὁ τότε πρωθυπουργὸς τῆς Σερβίας Νικόλαος Πάσιτς

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΪΖΕΡ

Εὐθὺς ὡς ἔφθασα εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔσπευσα εἰς τὸ Τατόϊ, τὴν θερινὴν διαμονὴν τοῦ Βασιλέως, ὅπου διέμενεν.

Ἀφ' οὗ ἀφηγήθην τὰς ἐκ Ρωσσίας καὶ Ρουμανίας ἐντυπώσεις μου, ἠρώτησα τὸν Βασιλέα τί ἐσκέπτετο περὶ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως. Ὁ ἀδελφός μου μοῦ ἐξέθηκε συνοπτικῶς τὰ κυριώτερα συμβάντα, ὡς τὰ περιέγραψα δι' ὀλίγων ἀνωτέρω. Μοῦ εἶπεν ὅτι ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις εἶχε πλήρως ἐννοήσει τὴν Ἑλληνικὴν ἄποψιν καὶ δηλώσει ὅτι, ἐν περιπτώσει ρήξεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας, δὲν θὰ ἐθεώρει τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐχθρόν. Ἐξ ἑτέρου, ὅμως, ἡ στάσις τῆς Γερμανίας ἐπλήρου τὸν Βασιλέα ἀγανακτήσεως. Μοῦ εἶπεν ὅτι ὁ Γερμανὸς Αὐτοκράτωρ τὸν παρώτρυνεν ἐπιμόνως νὰ συνταχθῇ πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ εἶχεν ἀπευθύνει ἐκκλήσεις πρὸς αὐτὸν ὡς γαμβρόν του καὶ Στρατάρχην τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ. Ὁ Βασιλεύς, ἀφηγούμενος εἰς ἐμὲ τὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν τηλεγραφημάτων αὐτῶν μὲ τὸν Αὐτοκράτορα, ἦτο πολὺ ταραγμένος καὶ ἐξέφραζε τὰς ἀπόψεις του μὲ ζωηρότητα.

—Παράξενο! — ἔλεγε. Μήπως μὲ παίρνει γιὰ Γερμανό; Καὶ, διότι μοῦ ἔδωκε τὴν στρατηγικὴν ῥάβδον, μήπως φαντάζεται ὅτι ἔχω καμμίαν ὑποχρέωσιν ἀπέναντί του; Ἂν συμβαίνῃ τέτοιο πρᾶγμα, εἶμαι ἕτοιμος νὰ τοῦ τὴν ἐπιστρέψω ἀμέσως. Ἄλλωστε, φαίνεται ὅτι λησμονεῖ τὴν γεωγραφίαν του καὶ πῶς θὰ ἔπαυε νὰ ὑφίσταται Ἑλλὰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν δήλωσιν συμμαχίας πρὸς τὴν Γερμανίαν. Τί τρέλλα! Ποιὸς ξανάκουσε τέτοιο πρᾶγμα! Ὄχι. Εἴμεθα Ἕλληνες, καὶ τῆς Ἑλλάδος τὰ συμφέροντα προηγοῦνται παντὸς ἄλλου. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὁπωσδήποτε, εἶνε ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ παραμείνωμεν οὐδέτεροι. Ὅσον ὅμως γιὰ νὰ ταχθῶμεν μὲ τὸ μέρος τῆς Γερμανίας, τέτοιο ἐνδεχόμενον εἶνε καὶ θὰ εἶνε πάντοτε ἀδύνατον.»

Τί ἐσκέπτετο ὁ Αὐτοκράτωρ περὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Κωνσταντίνου, ἐγχειρισθείσης εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίνῳ Ἕλληνος πρεσβευτοῦ, ἐγνώσθη μόνον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν ἐνταῦθα τὰ πλήρη κείμενα· εἶνε ἐπαρκῶς γνωστά. Ἐπιθυμῶ μόνον νὰ ἐφελκύσω ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν εἰς μίαν περιθωριακὴν σημείωσιν, γραμμένην ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ Αὐτοκράτορος, ἐπὶ τηλεγραφήματος ἀποσταλέντος εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου(3), ἐξηγοῦντος τοὺς λόγους δι' οὓς δὲν συνετάσσετο μὲ τὴν Γερμανίαν:

«Νὰ ἀνακοινωθῇ εἰς Ἀθήνας ὅτι ἐγὼ συνάψει συμμαχίαν μὲ τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν ἐν περιπτώσει πολέμου μὲ τὴν Ρωσσίαν καὶ ὅτι θὰ μετεχειρισθῶ τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐχθράν ἂν δὲν ταχθῇ ἀμέσως μὲ τὸ μέρος μας παρέχουσα ὁ ἴδιος τὴν πληροφορίαν ταύτην εἰς τὸν Θεοτόκην (πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος ἐν Βερολίνῳ) καὶ τὸν εἰδοποίησα περὶ τῆς συμμαχίας μας μὲ τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν.»

Ἤδη ἀπὸ τῆς 2 Αὐγούστου 1914 ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος διετέλεσεν γνώσει τῆς Συνθήκης Συμμαχίας, ἥτις συνέδεε τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν πρὸς τὰς Κεντρικὰς Δυνάμεις. Ὁ Βασιλεὺς ἐπανειλημμένως εἰδοποίησε τοὺς ἐν Ἀντάντ πρεσβευτὰς περὶ τῶν γεγονότων τούτων, καταδεικνύων τὰ ἀνωφελῆ τῆς συνεχίσεως τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, καθόσον αὗται ἦσαν ἐκ τῶν προτέρων καταδικασμέναι εἰς ἀποτυχίαν.

ΑΝΕΥ ΟΡΩΝ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΕΙΣ

Τὴν 18 Αὐγούστου 1914, κατὰ τὴν διάρκειαν ἰδιωτικῆς συνομιλίας μεταξὺ τοῦ κ. Στρέϊτ, ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ τοῦ Ρώσσου πρέσβεως, ὁ δεύτερος παρετήρησε παρεμπιπτόντως ὅτι θὰ ἀπέβαινεν ἐνδεχομένως πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος ἡ ἀποστολὴ σημαντικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ ἐναντίον τῶν Αὐστριακῶν. Ὁ κ. Στρέϊτ ἀνέφερε τὸ γεγονὸς τοῦτο εἰς ὑπουργικὸν συμβούλιον ἔσπευσεν ὅμως νὰ προσθέσῃ ὅτι, τῆς παρατηρήσεως τοῦ κ. Ντεμίντωφ μὴ ἐχούσης χαρακτῆρα ἐπισήμου προτάσεως, θὰ ἦτο φρόνιμον ν' ἀπαντήσουν εἰς τὴν βολιδοσκόπησιν δι' ἀντιβολιδοσκοπήσεως, ἵνα διακριβωθῇ κατὰ πόσον τὰ λεγόμενα τοῦ Ρώσσου πρεσβευτοῦ ἀπετέλουν δοκιμαστικὴν κροῦσιν ἐξ ὀνόματός της καί, ἂν οὕτω συνέβαινε, τίνες ἤθελεν εἰσθαι οἱ ὅροι τῆς στρατιωτικῆς συμπράξεως, τέλος δὲν ἐξακριβωθῇ προκαταβολικῶς ποῖον θὰ ἦτο τὸ ἀνταλλαγμα τῆς συμπράξεως τῆς Ἑλλάδος ἐν περιπτώσει νίκης τῆς Ἀντάντ. Χωρὶς οὐδὲ στιγμῆς δισταγμὸν ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ πρότασις τοῦ Ρώσσου πρέσβεως ἔδει νὰ γίνῃ δεκτὴ ὡς εἶχε καὶ ὅτι οἱαδήποτε συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος ἦτο ὄχι μόνον ἀνωφελής, ἀλλὰ καὶ προσβλητικὴ διὰ τὰς Δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως.

Θὰ ἦτο ἐνδιαφέρον νὰ προβῇ τις εἰς σύγκρισιν μεταξὺ τῆς ἀκαθέκτου ἐπιθυμίας τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως ρίψῃ ἔσπευσμένως καὶ ἄνευ ὅρων τὴν Χώραν του εἰς τὸν πόλεμον καὶ τῆς ἐπιφυλακτικῆς τακτικῆς, ἣν ἠκολούθησαν οἱ Κυβερνήσεις τῶν ἄλλων ἐμπολέμων ἐθνῶν· ἀπασαι αὗται προσεκτικώτατα ἐζύγισαν κάθε πιθανότητα ἀποτυχίας ἢ ἐπιτυχίας πρὶν κατέλθουν εἰς τὸν ἀγῶνα.

Ἡ ἐνδοκυβερνητικὴ αὕτη διάστασις ἤγαγεν εἰς τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Στρέϊτ. Ὁ κ. Βενιζέλος ἔσπευσεν αὐθωρεὶ νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν Ἀντάντ τὴν ἄνευ ὅρων προσχώρησιν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Βασιλεὺς ἐνέκρινεν, ἐπιμείνας ταὐτοχρόνως ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς μὴ κινηθῇ κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἐκτεθῇ ἡ Χώρα εἰς δυνατὴν καὶ μάλιστα πιθανὴν ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρίας. Ἡ προφύλαξις αὕτη ἦτο ἀπολύτως ἀναγκαία, καθόσον ἡ ἀμφίλογος στάσις τῆς Βουλγαρίας δικαιολόγει πλήρως τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ἐσχεδίαζεν ἐκδίκησιν διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὰς ἀπωλείας τὰς ὁποίας εἶχεν ὑποστῆ κατὰ τὸν δεύτερον βαλκανικὸν πόλεμον.

Ἡ ἀπάντησις τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀντάντ δὲν ἦτο πολὺ ἐνθαρρυντική. Ἐξέφρασαν αὗται τὴν ἱκανοποίησίν των, ταὐτοχρόνως ὅμως συνεβούλευσαν τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀποφύγῃ σύγκρουσιν μετὰ τῆς Τουρκίας.

Ἀλλὰ τὰ γεγονότα ἐξειλίσσοντο ταχέως.

Κατὰ τὴν πρώτην αὐτὴν περίοδον, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, παρὰ τινας μικρὰς διαφορὰς γνώμης, ἦσαν ὁμόθυμοι ὡς πρὸς τὴν ἀκολουθητέαν πολιτικήν. Ἀλλά, φεῦ, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι λανθάνουσα διαφορὰ γνωμῶν ὑφίστατο, οὐχ ἧττον, λόγῳ κυρίως τοῦ γεγονότος ὅτι, ἐν ᾧ ὁ Βασιλεὺς καὶ τὰ μέλη τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ὑπελόγιζον ὅτι ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος θὰ ἦτο μακρὰ καὶ ἐπίπονος ὑπόθεσις, ὁ κ. Βενιζέλος ἐπροφήτευεν ὅτι θὰ ἐτελείωνεν ἐντὸς δύο ἑβδομάδων καὶ ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ. Εἰς τὴν περίνοιαν τοῦ Βασιλέως ἀντέτασσετο ἡ παρορμητικότης τοῦ κ. Βενιζέλου, ἡ ὁποία εὐκόλως παρεμέριζε πᾶντα στρατιωτικῆς φύσεως ὑπολογισμόν. Εἶνε περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἐπιφυλακτικότης τοῦ Βασιλέως, παρ' ὅλα ὅσα ἐλέχθησαν περὶ τοῦ ἐναντίου, ὑπηγορεύετο ὑπὸ κατωφλιῶν ἀνειλεμένων λόγων. Αἱ πρῶται Γερμανικαὶ ἐπιτυχίαι ἦραν ἀναντιρρήτως, οὔτε δὲ δύναται οἱοσδήποτε ἐκ τῶν πλέον ἀμειλίκτων ἐχθρῶν τῆς Γερμανίας νὰ ἀρνηθῇ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῆς στρατιωτικῆς της ὀργανώσεως.

"Οταν ἡ διάστασις μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ κατέστη τόσον ἔκδηλος, ὥστε ὁ γωρισμὸς τῶν δύο μεγαλυτέρων συντελεστῶν τῶν πεπρωμένων τῆς Ἑλλάδος ἐφάνη ἀναπόφευκτος, ὁ κ. Βενιζέλος ἐθεώρησε καλὸν νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς διστάζοντας τοῦ Βασιλέως ὡς ὑπαγορευομένους μόνον καὶ μόνον ὑπὸ τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ πρὸς τὸν αὐτοκρατορικὸν γυναικάδελφόν του καὶ ὑπὸ τῶν συμπαθειῶν του πρὸς τὴν Γερμανίαν. Ἐγνώριζε καλλιστα ὅτι ἕνας τόσον βαρὺς χαρακτηρισμὸς θὰ κατέτασσεν ἀμέσως τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον καὶ ὅλους τοὺς συμπεριζωμένους τὰς ἀπόψεις του εἰς τὴν παράταξιν τῶν ἐχθρῶν τῆς

Ὁ Κάϊζερ εἰς τὸ Στρατηγεῖον του μετὰ τοῦ Χίνδεμπουργ καὶ τοῦ Λούδενδορφ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἡ «Πρωΐα» ἐπολέμησε τὴν δευτέραν καὶ τὴν τρίτην κυβέρνησιν Ζαΐμη ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως αὐτῶν καὶ κατ' ἐπανάληψιν διεκήρυξε τὴν ἀνάγκην ὅπως γίνῃ προσφυγὴ εἰς τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ Λαοῦ, ἡ ὁποία προηγουμένης μεταξὺ τῶν κομμάτων συμφωνίας περὶ τοῦ ἐκλογικοῦ σύστηματος καὶ τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν—καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀναγκαιότητα τῆς παραμονῆς τῆς Βουλῆς, ἵνα μὴ δοθῇ εἰς τὴν διάλυσιν αὐτὴν ὁ χαρακτὴρ πραξικοπήματος. Ἀλλ' ἡ ἀπροσκοπος ἀνάμιξις τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ὁ ἐκ τῆς ἐκλογικῆς ἀναμίξεως ταύτης κίνδυνος ἐπαναλήψεως τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, τὸν ὁποῖον εἴχομεν ὅλοι θεωρήσει ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων, εἶναι φυσικὸν νὰ συσπειρώσῃ ὅλους ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ. Διότι ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ὁ ἐχθρὸς τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ διότι ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ἡ ἄρνησις τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ καὶ τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν. Διότι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εἶναι πολιτικὸς ἀρχηγός. Εἶναι ὁπλαρχηγός. Διότι ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι παράγων. Διότι ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ἀρχιπαράγων. Διότι ἡ βυσσοδομουμένη δικτατορία τοῦ κ. Βενιζέλου εἶναι ἡ δικτατορία τῶν ἀνθρώπων τοῦ αἵματος, τῶν «ἡρώων» τοῦ ἐγκλήματος. Διότι ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ἡ ἄρνησις πάσης πολιτειακῆς ἢ πολιτικῆς παραδόσεως. Ἡ ἱστορία τοῦ κ. Βενιζέλου εἶναι ἱστορία στάσεων ἀνατροπῶν, προνοουντσιαμέντων, προκλήσεως ἐμφυλίων ἐπεμβάσεων, ὁμαδικῶν φυλακίσεων καὶ ἀδίκων ἀπελάσεων, σωματικῶν κακώσεων καὶ ἠθικῶν βασάνων, φόνων καὶ ἐθνικῶν ἀτιμώσεων. Ἡ προσπάθειά του νὰ καταλάβῃ σήμερον τὴν κυβέρνησιν καὶ αὖριον τὴν θέσιν τοῦ ναυάρχου Κουριώτη ἐξαγριώνει καὶ τοὺς μᾶλλον συντηρητικούς, ἀπελπίζει καὶ τοὺς μᾶλλον μετριοπαθεῖς, ἐνισχυρώνει καὶ τὰ μᾶλλον ἀσύμφυλα στοιχεῖα, καὶ ἑνοποιεῖ συμμάχους τοὺς χθὲς ἔτι διϊσταμένους.

Ἀπὸ τοῦ 1915 ἡ πολιτικὴ ἱστορία τοῦ κ. Βενιζέλου εἶνε μία ἱστορία διπλοπροσωπιῶν καὶ πλατυποδισμῶν, «ὁριστικῶν» ἐξόδων ἀπὸ τῆς πολιτικῆς καὶ ἀναιδῶν ἐπιστροφῶν διὰ τοῦ παραθύρου. Διαφωνήσας πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον διότι ὁ δεύτερος οὔτος δὲν ἐπίστευε δυνατὴν τὴν ἅλωσιν τῶν Δαρδανελλίων μὲ μίαν μεραρχίαν καὶ διότι δὲν ἐπίστευεν εἰς τὸν τερματισμὸν πολέμου—ὅστις ἐπρόκειτο νὰ διαρκέσῃ ἔτη πολλὰ—ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων, ὑπεχώρησεν «ὁριστικῶς» τῆς πολιτικῆς καὶ μ

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Ταξιδια αναψυχης και εκμορφης γεωποδειας

Ο κ. Βενιζέλος επί της «Αμφρακίας» κατά την άφιξιν του εις Γαλαξείδιον.

Εις τό αὐτόφωρον

Εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον χθές :

—Πῶς ὀνομάζεσαι;

—Παρασκευὴ Οἰκονόμου, ἔβδομὴς θυ-γάτηρ τοῦ «Ἐντιλῶ».

—Κατηγορεῖσαι ὅτι ἐπαύσθης νὰ τοῦ ὁ-μιλῇσαι. Ἀπαντᾷς;

—Ψέματα, κύριε Πταισματοδίκα· δὲν εἶ-μαι κανένα σκανταλιτσάκι. Μόλις ἐπαν-δρεύθην τὸν Ἰανουάριον, ἐγέννησα τὸ 10ον τὸν Μάρτιον καὶ ἀπεκοιμήθη, νοῦς μου καὶ ἐγὼ κατὰ τὰς πρώτας τοῦ Νοεμβρίου. Ἀπὸ ποῦ νὰ μάθῃ ὁ ἄνθρωπος ὅτι ἔχει ἀνάγκην τὸν ὕπνον του;

Ὁ γαμβρὸς Κονγὲ εἰς τὸ δίκαιον του ἐ-κλαυθμηρίσθη ὅτι ἡ πενθερά του τὸν ἐ-φώνασε τὴν ἐπαύλεως αὐτὴν εἰς τὰς Ἀμπελοκήπους, ἐνῷ ἐκεῖνος ἐπροτίμα τὰς προσπαθείας τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰς τὸ Κολωνάκι. Ἐκεῖ ἐπῆγε τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ὁ Κονγὲ καὶ ἐκεῖ ἔμεινε μέχρι τῆς 4ης τὴν νύκτα, ὁπότε ἐπέστρεψε μὲ τὸ ἀμάξι του εἰς τὰς Ἀμπελοκήπους. Ἐκεῖ ἐπληροφορήθη ὅτι ἡ πενθερά του εἶχε φύγει ἀπὸ τὴν ἐπαύλιν καὶ εἶχε μεταβῇ εἰς τὸ Κολωνάκι. Ἐπέστρεψε λοιπὸν καὶ ἐκεῖ ἐπῆγε καὶ ἐκεῖ ἔμεινε μέχρι τὰς 6 τὸ πρωΐ, ὁπότε ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὰς Ἀμπελοκήπους καὶ ἐκεῖ ἔμεινε μέχρι τὰς 8 τὸ πρωΐ, ὁπότε ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὸ Κολωνάκι. Ἐκεῖ ἔμεινε μέχρι τὰς 10 καὶ ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὰς Ἀμπελοκήπους, ὅπου ἔμεινε μέχρι τὰς 12 καὶ ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὸ Κολωνάκι, ὅπου ἔμεινε μέχρι τὰς 2 καὶ ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὰς Ἀμπελοκήπους, ὅπου ἔμεινε μέχρι τὰς 4 καὶ ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὸ Κολωνάκι, ὅπου ἔμεινε μέχρι τὰς 6 καὶ ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὰς Ἀμπελοκήπους, ὅπου ἔμεινε μέχρι τὰς 8 καὶ ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὸ Κολωνάκι, ὅπου

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ
ΤΩΝ ΕΚ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
ΘΛΙΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Υπό τοῦ προέδρου τῆς Ἑνώσεως Ὁμοεθνῶν τῶν ἐκ Βουλγαρίας προσφύγων κ. Τζιμβίου ἀπεστάλη ἐν Θεσσαλονίκῃ πρὸς τὸν κ. Ἐξάρχου τῆς Βουλγ. ἐξαρχείου καὶ συκήτησε:

«Ἐπειδὴ ἐφημερίς, ἀξιόγραφος, ἀλλὰ δὲν τὴν ἐπιθυμῶ, σοὶ τὸ ἀνοίγει.

Φθάνω εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Βουλγάρος Ἕλλην, ἀντιφρονούμενος ἐκτὸς τοῦ ἀρχηγοῦ του, ἐλάχιστα πράγματα ἔχει νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν πατρίδα, ὅσους τὸ ἰδικόν του καὶ εἶναι.

—Ἡ μονὴ ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν, πολὺ μικρὰ ἀγωγή, ἐπιδοβομία, ἐπαίθριος ζωή, περιβάλλον ὑγιεινὸν καὶ ἤρεμον καθιστοῦν τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν μικρῶν τούτων ἐν Σπάτοις ἀρίστην καὶ ἰδεώδη.

Κανονισμὸς ἀπαστέλλεται τὸ αἰτοῦντι. Πληροφορίαι παρέχονται ἐν διαρθίσει ἀπὸ τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Σχολαρείου τῆς Σχολῆς κ. Μ. Γ. Μιχαηλίδου ἢ Ἀθήνας, ὁδὸς Μιλτιάδου ἀριθ. 37.

Ν. Β. Τὸ ποσὸν τῶν διδάκτρων καὶ τροφῶν ὀλιττόλη εἰς ἑκάτὸν ὥστε νὰ καθίστῃ τὴν Σχολὴν προσιτὴν καὶ εἰς πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις.

Ο κ. ΞΕΗΝΤΑΡΗΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗΝ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΜΗΤΡΙΟΥ

Ὁ ἐνοσηγὸς τῆς Γεωργίας κ. Ξένταρος ἐπέτυχε παρὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἀπαραίτου συμφωνητικοῦ, τὴν Τετάρτην μὲ τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἔχει διὰ τὴν μεγάλην τοῦ συναλλαγματικοῦ, ἐβδόμου ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρόκειται ἐπιτοκίου ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῦ Πειραιῶς, ἐφ' ὁρίου δὲ ἐρεθισμοῦ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν ὁμολογιῶν συναλλαγματικοῦ κατὰ ἐνδόμου ἐπιτοκίου. Ἐπίσης περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς θ' ἀρχίσῃ καὶ ἡ διανομὴ τῶν δοκιμαστικῶν τῶν ἐκλογῶν, τῶν ἀνοιγομένων τὴν Κυριακὴν ἐν τῷ Ἐθν. Ταμιεῖῳ—ἡ πρώτη μέχρι ἐχει ἤδη ἐκτυπωθῆ.

Χθὲς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατηρτίσθη συνὰ καὶ ἐπικυρώθησαν αἱ ἀποτελέσεις τῆς τὰ ἀποκατάστασιν τῶν ἐκ τῶν ἀνωνύμων ἐκτάκτων ἀναγκῶν τῶν δικαίων ἀφορώντων εἰς τὴν ἐπιστροφὴ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΝΕΒΛΗΘΗ ΑΠΡΟΟΠΤΩΣ ΔΙ' ΑΥΡΙΟΝ
Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΦΑΝΤΑΡΙΚΩΝ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΥΠΟ ΤΟΝ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ
Η ΒΟΥΛΗ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΑΥΡΙΟΝ

Ἐγνώσθη ἀργὰ τὴν νύκτα ὅτι ἡ διὰ σήμερον τὴν 11.30' π.μ. προαγγελθεῖσα σύσκεψις τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων, καθ' ἣν ὁ κ. Καφαντάρης ἐπρόκειτο νὰ καταθέσῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κόμματος, ἀπεφασίσθη ν' ἀναβληθῇ δι' αὔριον. Ἡ ἀναβολὴ αὐτὴ ἐμφανίζεται ὡς ἀποτέλεσμα τῆς τροπῆς τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῆς νυκτὸς ἔλαβον αἱ διεξαχθεῖσαι χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν συνεννοήσεις διὰ τὴν λύσιν τῆς δημιουργηθείσης πολιτικῆς κρίσεως.

Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν 10 μ.μ. τὸν κ. Καφαντάρην εἰς τὸ «Σέσιλ» τῆς Κηφισιᾶς, καὶ παρέμεινε συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ ἐπ' ἀρκετὸν ἐπὶ τῆς καταστάσεως. Κατὰ γνωσθείσας πληροφορίας, διεπιστώθη ἀπόλυτος σύμπτωσις γνωμῶν ὡς πρὸς τὴν τηρηθησομένην στάσιν κατὰ τὴν προδιαγραφομένην ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

Κατ' ἀνακοινώσεις ἐξ ἐγκύρου πηγῆς τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων, τοῦτο ἀποκρούει ἀπολύτως τὴν συμμετοχήν του εἰς κυβέρνησιν «διακελεῦσαν καθ' εἰονδήποτε τρόπον ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν ἢ τὴν ἁπλῆν ἐπήρειαν τοῦ κ. Βενιζέλου.» Τοῦτο ἀνεκοινώθη σαφῶς, ὡς τονίζεται, πρὸς ὅλας τὰς πλευράς.

Κατὰ ληφθεῖσαν χθὲς τὴν νύκτα ἀπόφασιν, ἡ Βουλὴ θὰ συνέλθῃ αὔριον τὸ ἀπόγευμα, ἀποφασισθείσης 24ώρου ἀναβολῆς διὰ τήνειν αὐτὴν ἀνακοίνωσιν τῆς πολιτικῆς κρίσεως. Ἡ παραίτησις τῆς κυβερνήσεως θὰ ἐξαγγελθῇ συνεπῶς αὔριον.

Καθ' ἃ ἐκ τῶν ἀναφερομένων καὶ ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν συνάγεται, ἡ διευκρίνισις τῆς καταστάσεως θὰ καθυστερήσῃ κατ' ἀνάγκην, συνεχιζομένων ἐν τῷ μεταξὺ τῶν προσυνεννοήσεων διὰ τὴν λύσιν τῆς κρίσεως. Ἐκ τῶν νυκτερινῶν πληροφοριῶν ἐνισχύεται ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος κατευθύνεται σταθερῶς πρὸς τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως ὑπ' αὐτόν. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἄλλωστε τείνουν ὅλαι αἱ γνωσθεῖσαι συνεννοήσεις. Καθ' ἃ συναφῶς ἐγνώσθη, ἐγένοντο ἤδη θελιδοσκοπήσεις πρὸς ὡρισμένα πρόσωπα διὰ τὴν συμμετοχήν εἰς Κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον. Ἀναφέρονται μεταξὺ ἄλλων τὰ ὀνόματα τοῦ κ. Π. Βουρλούμη, διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ κ. Ι. Τσιριμώκου, καὶ τοῦ κ. Κονδύλη διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἀνεφέρθη ἐπίσης, διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ στρατηγὸς κ. Ὀθωναῖος. Φαίνεται ἐν τούτοις ὅτι ἡ σκέψις αὕτη προσέκρουσεν εἰς τὴν τάσιν πρὸς εὐρυτέραν συνεργασίαν, ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον, ἐν τῇ ὁποίᾳ—ἐφόσον θὰ μετεῖχον καὶ μὴ βενιζελικὰ στοιχεῖα — δὲν θὰ ἠδύνατο, ὡς εὐνόητον, νὰ ἔχῃ θέσιν ὁ κ. Ὀθωναῖος.

Ἂν αἱ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην προσπάθειαι εὐοδωθοῦν συντόμως, ἡ ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον κυβέρνησις θὰ λάβῃ ἀμέσως τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς—παρὰ τὸν πραξικοπηματικὸν χαρακτῆρα τῆς ἐνεργείας ταύτης—καὶ θὰ χωρήσῃ πρὸς ἐκλογὰς ἐντὸς τῶν συνταγματικῶν προθεσμιῶν.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ
ΠΩΣ ΚΑΤΑΝΕΜΟΝΤΑΙ ΚΟΜΜΑΤΙΚΩΣ ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 21 (Πρακτ. Βόλφ). Τὰ μερικὰ ἀποτελέσματα τῆς χθὲς διεξαχθείσης ἐκλογῆς κατώρθωσαν νὰ συγκεντρωθῶν μόλις περὶ τὴν 3ην πρωϊνὴν εἰς τὸ Βερολῖνον. Εἶνε τὰ ἀποτελέσματα 19 ἑκατομμυρίων ψήφων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων οἱ σοσιαλισταὶ ἐξησφάλισαν 100 ἕδρας, οἱ ἐθνικόφρονες 44, τὸ Κέντρον 38, οἱ λαϊκοὶ 32, οἱ κομμουνισταὶ 34, οἱ δημοκράται 16, τὸ Βαυαρικὸν Κέντρον 4, τὸ οἰκονομικὸν κόμμα 15 καὶ οἱ ἐθνικόφρονες σοσιαλισταὶ 9.

Ἐπανεξελέγησαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κούρτιους, λαϊκός, ὁ Πρῶσσος Πρωθυπουργὸς Μπράουν σοσιαλιστὴς, πρῶην πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἔσσης, Οὔρλιχ σοσιαλιστὴς πρῶην ὑπουργός, Μπέλλε τοῦ Κέντρου, Κνόλτζ δημοκράτης, Μπέκερ λαϊκὸς καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Γενικῆς Ἐργατικῆς Συνομοσπονδίας Γκράσμαν σοσιαλιστής.

ΑΛΛΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 21. (Σταθμὸς Νάουεν) — Κατὰ τὰ ἀνακοινωθέντα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἀποτελέσματα τῶν διεξαχθεισῶν ἐν Γερμανίᾳ βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἐδόθησαν 30 ἑκατομμύρια 592 χιλ. ψῆφοι καὶ ἐξελέγησαν 489 βουλευταὶ ἐξ ὧν σοσιαλισταὶ 152, Γερμανοεθνικισταὶ 73, τοῦ Κέντρου 62, τοῦ γερμανικοῦ λαϊκοῦ κόμματος 44, κομμουνισταὶ 54, δημοκρατικοὶ 23, τοῦ Βαυαρικοῦ Λαϊκοῦ κόμματος 16, τοῦ οἰκονομικοῦ κόμματος 23, ἐθνικοσοσιαλισταὶ 12, τοῦ ἀγροτικοῦ κόμματος ὀκτώ, τοῦ γεωργικοῦ συνδέσμου τρεῖς, τοῦ χριστιανοσοσιαλιστικοῦ καὶ ἀγροτικοῦ κόμματος 13, τοῦ κόμματος τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου δύο, Σάξωνες ἀγροτικοὶ δύο. Ἐγνώσθη, ὅτι ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις θὰ ἀναμείνῃ τὴν πλήρη συγκέντρωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκλογῶν πρὶν λάβῃ ἀπόφασιν τινὰ περὶ ἐνδεχομένης ἀποχωρήσεως αὐτῆς ἐκ τῆς ἐξουσίας. Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι φρονοῦν ὅτι ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχὴν ἵνα ἀποφύγῃ ἀνωφελῆ ὑπουργικὴν κρίσιν μέχρις οὗ ἐκκαθαρισθῇ ἡ κατάστασις πρὸς τυχὸν σχηματισμὸν νέας κυβερνήσεως.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 21 (Πρακ. Βόλφ).— Τὸ νεοεκλεγὲν Ράϊχσταγ θὰ συγκληθῇ ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 14ης Ἰουνίου.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 21 (Πρακτ. Βόλφ)— Μέχρι τῆς μεσημβρίας ἐγνώσθησαν τὰ ἀποτελέσματα 31 ἐκλογικῶν περιφερειῶν, ἐλλείπουσι δὲ τὰ ἀποτελέσματα 4.

Ἐψήφισαν 30 1)2 ἑκατομμύρια ψηφοφόρων. Οἱ σοσιαλισταὶ συμφώνως πρὸς τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ἐξασφαλίζουν 150 ἕδρας, οἱ ἐθνικόφρονες 72, τὸ Κέντρον 60, οἱ λαϊκοὶ 52, οἱ κομμουνισταὶ 51, οἱ δημοκράται 25, τὸ Βαυαρικὸν Κέντρον 16 τὸ οἰκονομικὸν κόμμα 23 καὶ οἱ ἐθνικόφρονες-σοσιαλισταὶ 13 ἕδρας.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 21. (Πρακτ. Βόλφ). — Κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε συγκεντρωθέντα ἀποτελέσματα, οἱ σοσιαλδημοκράται ἐξασφαλίζουν 152 ἕδρας ἔναντι 131 τοῦ προγενεστέρου Ράϊχσταγ. Ἐθνικόφρονες 76 μέχρι τοῦδε 111. Κέντρον 62 μέχρι τοῦδε 69. Λαϊκοὶ 44 μέχρι τοῦδε 32. Βαυαρικὸν κέντρον 16 μέχρι τοῦδε 19. Οἰκονομικὸν κόμμα 25 μέχρι τοῦδε 21. Ἐθνικόφρονες σοσιαλισταὶ 12 μέχρι τοῦδε 14. Τὸ ἀγροτικὸν κόμμα τῶν ἐθνικοφρόνων χριστιανῶν διὰ πρώτην φορὰν ἐξησφάλισε 13 ἕδρας, ἐξ ὧν τρεῖς τοῦ Ἀννοβέρου. Οἱ Γερμανοὶ ἀγροτικοὶ ἐξησφάλισαν 6 ἕδρας. Ἐκ τῶν ἄλλων μικρῶν ὁμάδων τοῦ διαλυθέντος Ράϊχσταγ δὲν ἀπέμειναν εἰμὴ 2 τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος τῆς δεξιᾶς καὶ 2 τῶν ἀγροτῶν τῆς Σαξωνίας.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

ΡΩΜΗ, 21 — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βερολίνου, τὸ «Μτεγλίνερ Τάγκεμπλατ» δημοσιεύει συνέντευξιν τοῦ ἰδιαιτέρου ἀπεσταλμένου του κ. Μπέρκες μετὰ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐν σχέσει μὲ τὰς διαπραγματεύσεις περὶ Συμφώνων.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ὁμιλῶν διὰ τὰς ἐν Ἀγκύρᾳ συνεννοήσεις, παρετήρησεν ὅτι οὐδεμία ἀπαισιοδοξία δικαιολογεῖται ἐν προκειμένῳ, ἐτόνισε δὲ ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ Μεσογειακῆς Συμφωνίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἐκαθαρισθῇ πλήρως ἡ θέσις τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος προσέθεσεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐπιμένει ἐπὶ τῆς προτάσεώς της ὅπως αἱ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διαφοραὶ λυθοῦν ὁριστικῶς διὰ διαιτησίας, ὅπως καταστῇ παγία ἡ συμφωνία τῶν δύο χωρῶν.

Περαιτέρω ὁ κ.Μιχαλακόπουλος ὑπεγράμμισε τὴν ἀπόλυτον εἰλικρίνειαν τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς καὶ προσέθεσε ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Τουρκίας ἐναντίον οὐδενὸς στρέφονται, ἀλλὰ διεξάγονται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν τελευταίων ἀποφάσεων τῆς Κοινωνίας ὑπὲρ τῆς συνάψεως τοπικῶν συμφώνων πρὸς σταθεροποίησιν τῆς εἰρήνης, τοιοῦτον δὲ θὰ εἶνε, ἂν συναφθῇ, καὶ τὸ ὑπὸ διαπραγμάτευσιν.

Ἀκολούθως ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἔλαμε λόγον περὶ Βαλκανικοῦ Συμφώνου παρατηρήσας συναφῶς, ὅτι ἐν τῇ Βαλκανικῇ ὑφίστανται προϋποθέσεις διάφοροι τῶν κρατούσων ἐν τῇ Δύσει, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ χερσονήσῳ δὲν ὑπάρχουν οἱ δυνάμενοι νὰ ἐγγυηθοῦν διὰ τὰ Σύμφωνα.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι ἀποτελεσματικώτερον θὰ ἐξυπηρετηθῇ ἡ εἰρήνη διὰ τοπικῶν Βαλκανικῶν συμφώνων.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος καταλήγων εἶπεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς διατηρεῖ μεταξὺ μετὰ τῆς Γιουγκοσλαυίας ἀπὸ ἑξαμήνου τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, προσέθεσε δὲ ὅτι ἡ ἑλληνογερμανικὴ ἐμπορικὴ συνθήκη εἶνε ἐπωφελὴς δι' ἀμφότερα τὰ μέρη καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἐξευρεθῇ λογικὴ λύσις διὰ τὸ ζήτημα τῆς «Σαλαμῖνος».

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΠΕΝΘΕΡΑΣ

Ὁ τροχιοδρομικὸς ὑπάλληλος Λ. Μπριλλάκης ἐπετέθη εἰς τὴν ὁδὸν Ἀδριανοῦ κατὰ τοῦ συγγράμβουν του Χ. Παξιμάδη καὶ τὸν ἐτραυμάτισε διὰ ξύλου σοβαρῶς εἰς τὴν κεφαλήν. Εἰς τὴν πρᾶξίν του ταύτην ὁ δράστης προέβη, διότι ὁ τραυματισθεὶς ἐκακομεταχειρίζετο τὴν σύζυγόν του.

Ὁ Παξιμάδης ἐπαγγελλόμενος τὸν ἀσπροστόλην, ἐνημερώθη τὴν σύζυγόν του, ὀνόματι Εἰρήνην, πρὸ μηνός. Πρὸ πενθημέρου, λόγῳ προστριβῶν μετ' αὐτῆς εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἦτο ἀμέτοχος καὶ ἡ πενθερά του, τὴν ἐγκατέλειψε καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὸ ἀπωροπωλεῖόν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ. Χθές, τῇ ἐπεμβάσει τῶν συγγενῶν των, οἱ δύο σύζυγοι συνεφιλιώθησαν καὶ ἐξῆλθον μαζί.

Ὁ Μπριλλάκης πληροφορηθεὶς τὴν συμφιλίωσίν των καὶ μὴ συμφωνῶν εἰς αὐτήν, μετέβη καὶ τοὺς συνήντησεν εἰς τὴν ὁδὸν Ἀδριανοῦ ἀξιώσας ἀπὸ τὴν γυναικαδέλφην του νὰ ἐπανέλθῃ πλησίον τῆς μητρός της. Προεκλήθη τότε λογομαχία μεταξὺ των καθ' ἣν ὁ Μπριλλάκης κατέφερε διὰ ξύλου ἀλλεπαλλήλα κτυπήματα κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ συγγράμβουν του.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΛΑΣΤΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ

Συμφωνούντων ἀνακριτοῦ καὶ εἰσαγγελέως προεφυλακίσθησαν ἄπαντες οἱ ἀποτελοῦντες τὴν σπεῖραν, ἡ ὁποία διέπραττεν ἁπάτας μὲ τὰς προσφυγικὰς ἀποζημιώσεις.

ΧΩΡΟΦΥΛΑΞ
ΤΡΑΥΜΑΤΙΖΩΝ ΛΩΠΟΔΥΤΗΝ

Τὴν 2αν πρωϊνὴν ὥραν ὁ χωροφύλαξ τοῦ 5ου τμήματος Ἀσφαλείας Καρυδάκης ἀντιλήφθεὶς 4 λωποδύτας ἀποπειρωμένους νὰ διαρρήξουν κλωστήν εἰς τὸ Νομισματολογικὸν Μουσεῖον ἐπεχείρησε νὰ τοὺς συλλάβῃ καὶ ἐπυροβόλησε κατ' αὐτῶν, ἐπειδὴ ἀντέστησαν. Ἀπαξ διὰ τοῦ περιστρόφου του. Ἡ σφαῖρα εὗρεν ἕνα ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Α. Παναγιώτου 50ετῆ καὶ τὸν ἐτραυμάτισε σοβαρῶς εἰς τὸ στῆθος. Οἱ ἄλλοι ἐξηφανίσθησαν. Ὁ τραυματισθεὶς μετεφέρθη εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον. Ἰσχυρίζεται δὲ ὅτι μετέβαινε διὰ νὰ κοιμηθῇ ἔξωθι τοῦ Μουσείου.

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ
ΑΙ ΜΑΧΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΙΝΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Πεκίνου πρὸς τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, οἱ Βόρειοι ἀνακοινοῦν ὅτι αἱ κατὰ τοῦ Χὸ Κοὲν ἐπιθέσεις τῶν Νοτίων ἀπεκρούσθησαν καὶ ὅτι τὸ Τιγκ-Τσέου ἀνακατελήφθη.

Ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἰάπωνος πρεσβευτοῦ καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς πρεσβείας ἀνεχώρησαν διά τινα παραλιακὴν πόλιν. Τετρακόσιοι Ἰάπωνες στρατιῶται, φθάσαντες χθὲς τὴν ἑσπέραν, ἐστρατωνίσθησαν εἰς τὴν Αὐστριακὴν πρεσβείαν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΛΥΣΙΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ
ΠΟΙΑΝ ΣΤΑΣΙΝ ΤΗΡΕΙ Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ
Η ΠΕΡΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΠΑΛΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ κ. κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἐπανελθόντος χθὲς τὴν πρωΐαν τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπὸ τὴν εἰς Γαλαξεῖδι ἐκδρομήν του, ζωηρὰ ἐσημειώθη περὶ αὐτὸν πολιτικὴ κίνησις μέχρι τοῦ ἀπογεύματος, ὁπότε ὁ Κρὴς πολιτικὸς ἀνῆλθεν εἰς Κηφισιάν, φιλοξενηθεὶς εἰς τὴν ἔπαυλιν Μπενάκη.

Ἐκ τῶν νυκτερινῶν πληροφοριῶν συνάγεται ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος διατελεῖ ἐν ἀναμονῇ τῶν δηλώσεων εἰς τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ προβῇ, κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν σύσκεψιν τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων βουλευτῶν, ὁ κ. Καφαντάρης, καὶ τῆς περαιτέρω στάσεως αὐτοῦ. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης θὰ κατευθύνῃ τὰς ἐριστικάς, ἀπὸ σήμερον, ἐνεργείας του πρὸς τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας Κυβερνήσεως ἡ ὁποία θὰ διαδεχθῇ τὴν ἐντὸς τῆς ἡμέρας μέλλουσαν νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν της Κυβέρνησιν τοῦ κ. Ζαΐμη.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Ἀπὸ τῆς πρωΐας ἐν τούτοις τῆς χθές, οἱ περὶ τὸν κ. Βενιζέλον ἀνέλαβον καὶ νέας θελιδοσκοπήσεις πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην, διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν πραγματικῶν διαθέσεών του. Ὁ κ. Καφαντάρης ὅμως, εἰδοποιηθεὶς περὶ τῆς ἐπισκέψεως ὡρισμένων προσώπων, κατῆλθεν ἐκ Κηφισιᾶς διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν συνάντησιν αὐτῶν, ἀνῆλθε δὲ μόνον περὶ τὴν ἑσπέραν. Περὶ τὴν 7ην μ.μ. τὸν ἐπεσκέφθησαν εἰς τὸ «Σέσιλ» οἱ κ.κ. Πλαστήρας καὶ Π. Βουρλούμης, εἶτινες προέβησαν, ὡς ἐγνώσθη, ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Βενιζέλου, εἰς «τελικὴν» πρότασιν — κατά τινας μὲν πληροφορίας πρὸς ἀνασχηματισμὸν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, κατ' ἄλλας δὲ πρὸς συμμετοχήν τοῦ κ. Καφαντάρη, διατηροῦντος τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς Κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον.

Κατὰ τὰς γνωσθείσας πληροφορίας, ὁ κ. Καφαντάρης ἠρνήθη κατηγορηματικῶς. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, εἶναι ἤδη ἀπὸ προχθὲς τὴν ἑσπέραν εὐκρινῶς καθωρισμένοι αἱ ἀντιλήψεις τοῦ κ. Καφαντάρη, ὡς ἐγράφομεν καὶ εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον: ὅτι δηλαδὴ θὰ ἐδέχετο νὰ συζητηθῇ ἐπὶ σχετικῆς προτάσεως μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ ὡρίζετο ἐκ τῶν προτέρων διετὴς ἢ τριετὴς ἡ διάρκεια τῆς νέας Κυβερνήσεως. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν συμμετοχὴν του εἰς Κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον, ἡ ἄρνησις τοῦ κ. Καφαντάρη ἐμφανίζεται ὑπὸ τὰς περὶ αὐτὸν ὡς φυσικὴ συνέπεια τῆς ὅλης μέχρι τοῦδε στάσεώς του εἰς τὴν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων διαφοράν: Ὁ κ. Βενιζέλος ἐφείλει, ἀναλαβὼν τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κόμματος, ν' ἀναλάβῃ καὶ τὴν εὐθύνην τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῆς «ὁλοκληρώσεως» τῶν ἀντιλήψεών του, ἐντελῶς ἀνεπηρεάστως. Ἐφόσον δὲ αἱ ἀντιλήψεις αὐταὶ δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. Καφαντάρη, δὲν εἶναι νοητὴ καὶ ἡ συνεργασία τούτου, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὐλάχιστον τοὺς ὁποίους θέτει ὁ κ. Βενιζέλος.

Γενικώτερον, κατὰ διαβεβαιώσεις ἐμπίστων φίλων του ἐπικοινωνησάντων μετ' αὐτοῦ χθές, ὁ κ. Καφαντάρης διαγράφως ἤδη τὴν στάσιν του δὲν πρόκειται νὰ παρεκκλίνῃ τὸ παράπαν ἐξ αὐτῆς: θὰ ἀναγγείλῃ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν σύσκεψιν τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων, τὴν ἀπόφασίν του νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀρχηγίας τοῦ κόμματος, καὶ θ' ἀφήσῃ εἰς τοὺς βουλευτὰς αὐτοῦ νὰ κανονίσουν ἐλευθέρως τὴν στάσιν των. Εἰς τοῦτο καὶ μόνον περιορίζεται πρὸς τὸ παρόν, ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ὁ ρόλος τοῦ κ. Καφαντάρη, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν περὶ αὐτόν. Τὰ περαιτέρω ἀπόκεινται εἰς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τοὺς φιλελευθέρους βουλευτάς. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, κατὰ τὴν γνώμην τῶν περὶ τὸν κ. Καφαντάρην, δὲν εἶνε προωρισμέναι νὰ καταλήξουν εἰς ἀποτέλεσμα προτάσεις—ἀπὸ μέρους τῶν περὶ τὸν κ. Βενιζέλον—τείνουσαι εἰς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς ἄλλους ἀπὸ ἐκείνους ὑφ' οὓς ἐμφανίζονται.

Συγκεκριμένως, κατὰ τοὺς περὶ τὸν κ. Καφαντάρην κύκλους, εἶνε ἀπολύτως σκόπιμοι αἱ ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος τῆς χθὲς ἐξαγγελθεῖσαι ὑπὸ τῶν βενιζελικῶν ἐφημερίδων (αἵτινες ἐτάχθησαν ἤδη ἀνεπιφυλάκτως παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ «Ἀρχηγοῦ» ἐγκαταλείψασαι τὸν κ. Καφαντάρην) πληροφορίαι περὶ ἀποφάσεως τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως σχηματίσῃ ὁ ἴδιος κυβέρνησιν πανδημοκρατικὴν ἢ ἄλλην. Ὁ κ. Βενιζέλος—ἐπιμένουν οἱ φίλοι τοῦ κ. Καφαντάρη—δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν προεδρίαν τῆς κυβερνήσεως «διὰ τὸν κυριώτατον λόγον ὅτι ἡ ὑγεία του, ἡ ἀκριβέστερον, ἡ καρδία του δὲν τῷ ἐπιτρέπει τοῦτο.» Ἄλλως τε τοῦτο τῷ εἶχεν ἐπανειλημμένως προταθῇ ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Καφαντάρη, καὶ ὁ ἴδιος ἠρνήθη, διὰ τῆς ὡς ἄνω χαρακτηριστικῆς φράσεως. Εἶνε ἐξ ἄλλου γεγονὸς ὅτι, κατὰ βάθος, ὁ κ. Βενιζέλος ἀποβλέπει εἰς τὴν προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας, καὶ μόνον. Κατὰ συνέπειαν, ἡ διατυμπανισθεῖσα ὑπὸ τῶν χθεσινῶν βενιζελικῶν ἐφημερίδων ὡς πρόθεσις τοῦ κ. Βενιζέλου νὰ σχηματίσῃ αὐτοπροσώπως κυβέρνησιν, ὡς καὶ εἰσάπαξ ἐνδεχομένη σχετικὴ θελιδοσκόπησις μὲ τὴν βάσιν αὐτήν, δὲν ἀποτελεῖ εἰμὴ τέχνασμα, κατὰ τοὺς Καφαντάρικούς, ἀποσκοποῦν εἰς τὸ νὰ προσελκύσῃ καὶ συσπειρώσῃ ἐσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρους βουλευτὰς περὶ τὸν κ. Βενιζέλον, ἀπογυμνουμένου οὕτω τοῦ κ. Καφαντάρη. Διότι, ἀνομολογεῖται ὅτι ἡ μεγάλη πλειονότης τῶν φιλελευθέρων βουλευτῶν δὲν δύναται παρὰ ν' ἀκολουθήσῃ τὸν κ. Βενιζέλον, ὅταν ὁ ἴδιος θὰ ἐσχημάτιζε κυβέρνησιν, ἐνῷ διαφορετικὴ θὰ ἦτο ἡ στάσις αὐτῶν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει.

Η ΠΕΡΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΠΑΛΗ

Καθ' ἃ ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἀντιλήψεων τῶν Καφανταρικῶν κύκλων διαφαίνεται, ἡ ἐξέλιξις τῆς καταστάσεως στηρίζεται εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ κ. Καφαντάρη προσωπικὴν πάλην: ἀπὸ μέρους τοῦ πρώτου καταβάλλεται, ὡς ἀρχικὴ προϋπόθεσις διὰ τὴν περαιτέρω διαμόρφωσιν τῶν ἀποφάσεών του, ἡ προσπάθεια ν' ἀπογυμνωθῇ ὁ κ. Καφαντάρης πάσης κομματικῆς δυνάμεως, ὥστε νὰ ὑποχρεωθῇ, ἄνευ βουλευτῶν πλέον, νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὰς κατευθύνσεις τὰς ὁποίας ἐννοεῖ νὰ δώσῃ διὰ τὴν λύσιν τῆς κρίσεως ὁ ἀρχηγὸς τῶν φιλελευθέρων. Ὁ κ. Καφαντάρης, ἐξ ἄλλου, ἀναγγέλλει ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν διαγραφεῖσαν στάσιν του, τονίζων ὅτι ἀφοῦ καταθέσῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κόμματος θὰ προεβῇ εἰς τὸν σχηματισμὸν ἰδίου αὐτοτελοῦς κόμματος, μὲ ὅσους βουλευτάς, ἐκ τῶν σημερινῶν, ἤθελον τοῦ μείνει πιστοί. Ἀλλ' εἶνε εὐνόητον ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων τούτων θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν «πιστῶν», ἐκ τοῦ ὁποίου μοιραίως θὰ ἐπηρεασθῇ—ὄχι μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν λύσιν τοῦ κυβερνητικοῦ ζητήματος—ἡ τελικὴ στάσις τοῦ κ. Καφαντάρη εἰς τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων, καὶ αὐτὴ ἡ σύστασις τοῦ νέου κόμματος.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ
ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΦΡΟΝΩΝ ΑΠΟΚΡΟΥΕΙ ΤΟΝ ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ
Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΠΛΕΥΡΙΖΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

"Οσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν τῶν ἄλλων ἐν τῇ Κυβερνήσει κομμάτων, αὕτη καθορίζεται ὡς ἑξῆς:

*Τὸ κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων ἀποκρούει προκαταβολικῶς τὴν περίπτωσιν τοῦ